

Việc quản lý di sản văn hóa (1999)

Đã được ICOMOS thông qua tại Hội đồng lần thứ 12 ở Mexico, 10 - 1999

Lời mở đầu

Tính toàn cầu

Theo nghĩa rộng nhất, di sản thiên nhiên và văn hóa thuộc về mọi con người. Mọi người chúng ta có quyền và trách nhiệm phải hiểu, thưởng thức và bảo vệ giá trị toàn cầu của nó.

Di sản là một khái niệm rộng bao gồm môi trường thiên nhiên và văn hóa: Bao gồm cảnh quan, các công trình kiến trúc, các di sản thiên nhiên và do con người xây dựng, và các tính đa dạng sinh học, các sự kiện, các tập tục truyền thống và hiện hành, tri thức và kinh nghiệm sống. Di sản ghi nhận và thể hiện quá trình phát triển kiến trúc lâu dài vốn đã tạo nên bản chất của các thực thể quốc gia, khu vực, bản địa và địa phương và là một bộ phận hữu cơ của đời sống hiện đại. Nó là một điểm quy chiếu chung và là một công cụ tác động cho phát triển và trao đổi. Di sản riêng và ký ức tập thể của mỗi địa phương hoặc cộng đồng là không gì thay thế được và là một nền tảng quan trọng cho phát triển, hôm nay và cả mai sau.

Vào thời đại toàn cầu hóa đang gia tăng như ngày nay, việc bảo vệ, bảo tồn, lý giải và giải thích di sản và tính đa dạng văn hóa của bất kỳ một khu vực nào là một thách thức quan trọng đối với mọi người và khắp mọi nơi. Tuy nhiên, việc quản lý di sản đó, trong một khuôn khổ các chuẩn mực quốc tế thích hợp và được áp dụng thoả đáng thông qua việc là trách nhiệm của một cộng đồng riêng biệt hoặc một nhóm cộng đồng.

Mục tiêu đầu tiên của việc quản lý di sản là phải thông báo ý nghĩa của di sản đó và sự cần thiết phải bảo vệ cho cộng đồng địa phương và cho các khách tham quan. Việc quản lý văn hóa tốt, hợp lý, việc tiếp cận di sản và một trí tuệ học về cảm xúc và việc phát triển văn hóa và là quyền lợi và là đức quyên của một người. Việc quản lý phải bao hàm nghĩa và tôn trọng các giá trị của

di sản, các quy định và hình thức quản lý của công đồng nhà hiện nay, những người bị ảnh hưởng đang trông coi hoặc những người nhân sự hoặc các tài sản lịch sử, phôi tôn trọng các quan và những văn hóa đã sản sinh ra di sản đó.

Mối tương tác năng động giữa Du lịch và Di sản văn hóa

Du lịch nội địa và quốc tế hiện nay là một trong những phần tử hàng đầu để trao đổi văn hóa, tạo cơ hội cho mọi công dân tham gia không chỉ những gì quá khứ còn để lại mà còn cuộc sống và xã hội để cùng chia sẻ khác. Du lịch ngày càng được thừa nhận rằng là một động lực tích cực cho việc bảo vệ di sản thiên nhiên văn hóa. Du lịch có thể đem lại các lợi ích kinh tế của di sản và sự đóng góp vào việc bảo vệ bằng cách gây quỹ, giáo dục công chúng và tác động đến chính sách. Đây là một bộ phận chủ yếu của nhu cầu kinh tế quốc gia và khu vực và có thể là một nhân tố quan trọng trong phát triển, khi được quản lý hợp lý.

Bên thân du lịch đã thành một hiện tượng ngày càng phức tạp đóng một vai trò chủ yếu trong các lĩnh vực kinh tế, chính trị, xã hội, văn hóa, giáo dục, lý sinh, sinh thái và thẩm mỹ. Để thành tựu được mối tương tác có lợi giữa mong đợi và các mục tiêu của khách tham quan và công đồng chủ nhà hoặc địa phương - mà có khi là xung đột nhau - là một thách thức và một công việc.

Di sản thiên nhiên và văn hóa cũng như tính đa dạng của các nền văn hóa đang tồn tại là những hợp lực to lớn, một kiểu du lịch các đoàn hoặc quần thể và sự phát triển thu hút vào du lịch có thể để do tính toàn vẹn của hình thức tự nhiên và ý nghĩa của di sản.

Sự viếng thăm những người khách du lịch cũng có thể làm cho hệ sinh thái, văn hóa và lợi ích của công đồng chủ nhà bị xuống cấp.

Du lịch phải đem lại lợi ích cho các công đồng chủ nhà và tạo cho họ một phần quan trọng và một động lực để chăm nom và duy trì di sản và các tập tục văn hóa của họ. Sự tham gia và hợp tác giữa các công đồng địa phương hoặc bên địa phương, các nhà bảo tồn, các diễn viên hành viên du lịch, chủ sở hữu tài sản, các nhà hoạch định chính sách, các nhà làm kế hoạch phát triển quốc gia và các nhà quản lý di tích là cần thiết để thúc đẩy một ngành kinh doanh du lịch bền vững và nâng cao việc bảo vệ các nguồn lực của di sản cho các thế hệ

tổng lại.

ICOMOS, Hội đồng Quốc tế Di tích và Di sản, với tư cách là tác giả công ước này, các tổ chức quốc tế khác và ngành kinh doanh du lịch, sẵn sàng ứng đáp thách thức này.

Mục tiêu của công ước

Các mục tiêu của công ước quốc tế về di sản văn hoá bao gồm:

- Tạo điều kiện thuận lợi và khuyến khích mọi người tham gia vào việc bảo vệ và quản lý để làm cho công dân địa phương và khách tham quan hiểu rõ tầm quan trọng ý nghĩa của di sản đó.
- Tạo điều kiện thuận lợi và khuyến khích ngành kinh doanh du lịch để mở rộng và quản lý du lịch theo hướng tôn trọng và phát huy di sản và các văn hoá đang tồn tại của các công dân địa phương.
- Tạo điều kiện thuận lợi và khuyến khích mọi người tham gia vào trách nhiệm về di sản và những người kinh doanh du lịch nhằm làm hiểu rõ hơn tầm quan trọng và tính chất mạnh mẽ của các công trình di sản, các sự kiện, các văn hoá đang tồn tại, kể cả sự cần thiết phải bảo vệ và quản lý lại bản thân và ứng phó cho những rủi ro đó.
- Khuyến khích mọi người tham gia lập kế hoạch và thực hiện chính sách phát triển những dự án có thể đo lường được và những chiến lược liên quan đến việc giới thiệu, quản lý các công trình di sản và các hoạt động văn hoá trong bối cảnh bảo tồn và bảo vệ những rủi ro hình đó.

Công ước quốc tế về di sản văn hoá

Viết bởi VINAREMON.JSC

Thứ năm, 10 Tháng 6 2010 14:19 -

Thêm nữa,

- Công ước khuyến khích sáng kiến riêng lẻ do ICOMOS, các tổ chức quốc tế khác và ngành kinh doanh du lịch để xuất nhậm duy trì tính toàn vẹn văn hóa quốc gia và bảo vệ di sản.
- Công ước khuyến khích mọi ai có những lợi ích thích đáng hoặc khi xung đột nhau, có trách nhiệm và nghĩa vụ cùng kết hợp để hoàn thành các mục tiêu của công ước.
- Công ước khuyến khích các bên có quan tâm cùng nhau hoặc để những nguyên tắc chung để làm đường cho việc thực hiện các Nguyên tắc vào những tình huống riêng biệt của mình hoặc các yêu cầu của những tổ chức và công đồng để bảo vệ.

Các nguyên tắc của công ước di sản văn hoá

Nguyên tắc 1

Ví dụ lịch sử địa và quốc tế là một trong những phương tiện tốt nhất để trao đổi văn hóa nên việc bảo vệ các phiến tích ra những công bố quốc gia lý tưởng và có trách nhiệm cho các thành viên của công đồng chung nhà và các khách quan tham gia để hỗ trợ và hiểu được các truyền thống di sản và văn hóa của công đồng đó.

1.1. Di sản thiên nhiên và văn hoá là một nguồn lực vật chất và tinh thần cung cấp một cách tiếp cận tốt nhất để phát triển lịch sử. Nó có một vai trò quan trọng trong đời sống hiện đại và phải làm cho công chúng tiếp cận được một hình thức, trí tuệ hoặc cảm xúc. Các chương trình nhằm bảo vệ và bảo tồn các thuộc tính hình thức, các hình thái không nhằm để được, các tính hiện thực văn hoá để được và bảo vệ những lợi ích của phiến tích làm cho công đồng chung nhà và khách tham quan đường hiểu được và đánh giá được ý nghĩa của di sản, một cách hợp tình hợp lý và trong khả năng có được của di sản.

1.2. Những dòng cá thể trong di sản thiên nhiên và văn hoá có những cấp độ ý nghĩa khác nhau, có dòng thì có giá trị toàn cầu, có tầm quan trọng quốc gia khu vực hoặc địa phương, các phương trình thể hiện quá trình bày ý nghĩa đó một cách thích hợp và dễ tiếp nhận cho công đồng chủ nhà và khách tham quan quan bằng những hình thức thích đáng, hợp dòng sâu rộng và tiếp nối lại về giáo dục, truyền thống, công nghệ và cách giới thiệu thích riêng về các thông tin lịch sử, môi trường và văn hóa.

1.3. Các công trình thể hiện và giới thiệu quá trình khuyến khích và tạo điều kiện cho công chúng có nhận thức trình độ cao quá trình có sự hỗ trợ của thiết bị cho di sản thiên nhiên và văn hoá để có thể lâu dài.

1.4. Các công trình thể hiện quá trình giới thiệu để ý nghĩa của các nơi có di sản, các truyền thống và tiếp tục văn hoá theo kinh nghiệm xưa và trong những điều kiện hiện tại của công đồng chủ nhà trong khu vực, kể cả của các nhóm văn hoá hoặc ngôn ngữ thiểu số.

Nguyên tắc 2

Mối quan hệ giữa các địa điểm Di sản và Du lịch là có tính đồng và có thể có giá trị xung đột nhau. Quá trình lý mối quan hệ đó một cách bền vững cho hôm nay vì các thế hệ mai sau.

2.1. Các di sản có ý nghĩa để có một giá trị thể thân để với môi trường như thế là một nền tảng quan trọng cho việc đa dạng văn hoá và phát triển xã hội. Việc bảo vệ và bảo tồn lâu dài các văn hoá thể hiện, các nơi có di sản, các sự vật tính toàn vẹn hình thức và sinh thái và bối cảnh môi trường của những loài đó quá trình là một cơ sở thành thiết yếu của các chính sách phát triển xã hội, kinh tế, chính trị, lập pháp, văn hoá và phát triển du lịch.

2.2. Mọi tác động tác động của các nguồn lực hoặc giá trị di sản và du lịch là đồng và luôn bền vững, làm nảy sinh các hệ lụy thách thức, và có khả năng công nghệ xung đột. Các dự án, hoạt động và phát triển du lịch phải được thực hiện một cách tích cực và phải giới thiệu những tác động bất lợi lên di sản và lợi ích của công đồng chủ nhà, mà vẫn đáp ứng được các yêu cầu và mong muốn của khách tham quan.

2.3. Các ch  ng tr nh b o v , th  hi n và phát triển du l  ch ph i đ  c căn c  tr n m t s  hi u bi t to n di n các m t đ c thù, th  ng l  ph c t p hoặc xung đột, c a  y nghĩa di sản   riêng m t n i. Việc tiếp t c nghiên cứu và tham vấn đ  n ng cao hi u bi t và đ nh gi  đ ng gi  tr   y nghĩa đ  l  quan trọng.

2.4. Việc duy trì t nh x c th c c a đ a đ i m di s n và c c s u t p l  quan trọng. Đ  l  m t y u t  thiết y u của  y nghĩa v n ho  của những lo i h nh n y, nh  c  th  th y đ  c hi n th  trong v t ch t hữu th , trong k c đ  c tích luỹ và trong các truyền th ng m  m   o  o c n l i t  th i x a. Các ch  ng tr nh ph i gi i thi u và l y gi i t nh x c th c c a đ a đ i m và các tr i nghi m v n ho  đ  n ng cao hi u bi t và đ nh gi  đ ng di sản v n ho  đ .

2.5. Các d n phát triển du l  ch và x y dựng c u tr c h  t ng ph i l u  y đ n các ph  ng di n th m m , x  h i và v n ho , các c nh quan thiên nhiên và v n ho , các đ c trưng đ  d ng sinh học, và phạm vi bao quát r ng l n h n c  các đ a đ i m di sản.  u ti n c n đ  c dành cho việc s  dụng v t liệu đ a ph  ng và c n l u tâm đến các phong cách ki n tr c đ a ph  ng hoặc các truyền th ng b n x .

2.6. Tr  c khi các đ a đ i m di sản đ  c x c ti n hoặc phát triển cho du l  ch m  r ng, các d n qu n l y ph i đ nh gi  các gi  tr  thiên nhiên và v n ho  của nguồn lực. R i ph i x c l p thoả đ ng nh ng gi i h n thay đổi c  th  ch p nh n đ  c, đ c bi t l  v  t c đ ng c a s  l  ng kh ch tham quan l n các đ c trưng h nh th , t nh to n v n, s nh th i và t nh đ  d ng sinh học của đ a đ i m, s  lui t i c a người đ a phương, h  th ng v n t i và ph c l i x  h i, kinh t  và v n ho  của c ng đ ng ch  nh . N u m c đ  c  kh  n ng thay đổi m  không ch p nhận đ  c th  d n phát triển ph i thay đổi.

2.7. Ph i c  những ch  ng tr nh đ nh gi  tiếp t c đ  đ nh gi  những t c đ ng ti n b  c a hoạt động và phát triển du l  ch tr n riêng m t đ a đ i m hoặc m t c ng đ ng.

Nguyên t c 3

L n k  hoạch B o v  và Du l  ch cho các đ a đ i m Di sản ph i đ m b o cho du khách s  c m nh n đ  c l  b  c ng, l  tho i m i, l  th ch th .

3.1. Các công trình bảo vệ du lịch phải giữ gìn thiêu có chất lượng cao để làm cho khách đến có một sự hài lòng và các điểm tham quan có ý nghĩa của di sản và sự kiện thiêu phải bảo vệ chúng khi cần cho người khách có thể thích thú đến một cách thoải mái.

3.2. Các khách đến tìm hiểu di sản có thể đi theo cách riêng của họ, tự họ chọn. Nhưng đường giao thông riêng có thể là cần thiết để giúp người tham quan lên tính toán và một số hình thức của địa điểm, lên các điểm tham quan thiên nhiên và văn hóa của địa điểm.

3.3. Tôn trọng tính thiêng liêng của những nơi chốn thiêng liêng, các tập tục và truyền thống là một điều cần chú ý quan trọng để với những người quản lý di tích, các khách tham quan, các nhà hoạch định chính sách, các nhà lập kế hoạch và những người điều hành du lịch. Các khách đến sự đồng ý khuyến khích người tham quan là những khách mới, tôn trọng giá trị và lợi ích của công trình nhà, lợi ích của môi trường buôn bán phi pháp di sản văn hóa và xử lý đúng đến để sự còn được chào đón lợi ích sau, nếu họ trở lại.

3.4. Lập kế hoạch cho các hoạt động du lịch cần phải cung cấp được những tiện nghi thoải mái cho khách đến thoải mái, an toàn, thoải mái để làm tăng thêm thích thú cho khách song không được gây tác động có hại cho những nơi có ý nghĩa hoặc những điểm tham quan sinh thái.

Nguyên tắc 4

Các công trình nhà và dân chúng cần phải được tham gia vào việc lập kế hoạch bảo vệ và du lịch.

4.1. Phải tôn trọng quyền và lợi ích của công trình nhà, lập kế hoạch khu vực và địa phương, của chủ sở hữu tài sản và của những người đến địa điểm có quyền tham gia thiêu quy định và trách nhiệm có tính truyền thống trên khoanh đất riêng của mình và trên các di sản có ý nghĩa trên khoanh đất đó. Họ phải được tham gia vào việc xác lập mục đích, chiến lược, chính sách và thủ tục nhằm xác định, bảo vệ, quản lý, giữ gìn thiêu và thiêu hiêu có nguồn gốc của họ, các tập tục văn hóa và các biểu tượng văn hóa để thiêu thiêu, trong phạm vi du lịch.

4.2. N  u di sản    m  t đ  a đ  i m hoặc khu vực n  o đ  o c   m  t t  m c   to  n c  u, th  i c  c y  u c  u v   nguy  n v  ng c  a m  t s   c  ng đ  ng hoặc người d  n b  n đ  a mu  n gi  i h  n hoặc h  ng việc t  p xác v  t th  , tâm linh hoặc tr   tu   vào những t  p t  c v  n ho  , tr   th  c t  n ng  ng, hoạt động, di vật hoặc di ch   n  o đ  o c  n ph  i đ  c t  n tr  ng.

Nguyên t  c 5

Hoạt động du    ch v   b  o v   ph  i c   l  i cho c  ng đ  ng ch   nh  .

5.1. Người l  m chính sách ph  i đ   xuất c  c bi  n ph  p nh  m ph  n ph  i c  ng b  ng   i   c c  a du    ch cho đ  t n  c hoặc khu vực liên quan đ   n  ng c  o tr  nh đ   phát triển kinh t   x   hội    n  i đ  o v   đ   đ  ng g  p vào việc xo   đ  i đ  u c  n thiết.

5.2. Việc qu  n l  y b  o v   v   c  c hoạt động du    ch phải cung cấp đ  c   i   c v   kinh t   x   hội v   v  n ho   cho nam v   n   c  a c  ng đ  ng ch   nh   hoặc đ  a phương    t  t c   c  c c  p, th  ng qua giáo dục, đ  o t  o v   tạo ra c  c h  i c   việc l  m th  ng xuyên.

5.3. M  t t      đ  ng k   c  a thu nhập c   đ  c t   c  c ch  ng trình du    ch c  c đ  a đ  i m di sản ph  i đ  c đ  m tr   c  p cho việc b  o v   b  o t  n v   gi  i thi  u c  c đ  a đ  i m đ  o, bao gồm c   không c  nh thiên nhiên v   v  n ho   n  i đ  o. N  u c   th  , kh  ch tham quan s   g  p y   ki  n v   v  n đ   tr   c  p thu nhập n  y.

5.4. C  c ch  ng trình du    ch ph  i không kh  ch giáo dục v   việc làm cho c  c h  ng d  n vi  n v   ch   đ  ng c  a c  c phi  n dịch t   c  ng đ  ng ch   nh   đ   n  ng c  o k   n  ng c  a người d  n đ  a ph  ng trong s   th   hi  n v   gi  i th  ch c  c gi   tr   v  n ho   của h  .

5.5. C  c ch  ng tr  nh th   hi  n v   giáo dục v   di s  n cho d  n ch  ng c  a c  ng đ  ng ch   nh   c  n không kh  ch s   tham gia của những người th   hi  n    đ  a ph  ng. Nh  ng ch  ng tr  nh đ   ph  i n  ng c  o đ  c tr   th  c v   l  ng t  n tr  ng c  a d  n ch  ng đ  a phương đ  i v  i di sản của h  , không kh  ch h   tr  c t  p quan t  m đ  n việc ch  m nom v   b  o v   di sản đ  o.

5.6. Việc quản lý số báo và các chương trình du lịch cần phải bao gồm cả những công cụ giáo dục và đào tạo cho những người làm chính sách, những người lập kế hoạch, những nhà nghiên cứu, những người thi tiêu, những kiến trúc sư, những người thi hiên, những người báo và các đội viên du lịch các người tham gia cần được khuyến khích tìm hiểu và giúp đỡ quy trình thi những biện pháp để lập nhau, những công cụ thu nhập và những vấn đề khó khăn của những người mình.

Nguyên tắc 6

Các chương trình xúc tiến du lịch phải báo và phát huy các đặc trưng của di sản thiên nhiên và văn hóa.

6.1. Các chương trình xúc tiến du lịch phải đưa ra được những tính hiên thực và chịu trách nhiệm thông báo cho các du khách có khả năng đến thăm và những đặc trưng di sản riêng của địa điểm hoặc các địa điểm của công trình nhà, qua đó khuyến khích du khách có những trải nghiệm đáng.

6.2. Các địa điểm và sự tiếp cận có ý nghĩa cần phải được quản lý và tính xác thực của chúng và nâng cao hứng thú tìm hiểu của khách bằng cách giảm thiểu những cuộc viếng thăm lúc đầy người lúc thưa thớt và tránh những cuộc viếng thăm quá đông vào cùng một lúc.

6.3. Các chương trình xúc tiến du lịch cần phải có kế hoạch phân bổ ngân quỹ để tránh sự ép lên những địa điểm có tính phân biệt hèn hạ bằng cách khuyến khích du khách đến thăm những nơi khác nhau của di sản thiên nhiên và văn hóa trung vùng hoặc trong địa bàn.

6.4. Việc xúc tiến, phân bổ và bán các sản phẩm thủ công mỹ nghệ và các sản phẩm khác cần phải được tái phân phối và kết toán cho công trình nhà song phải đảm bảo tính toàn vẹn văn hóa của họ không được xuống cấp.